

Bruksela, 17 stycznia 2020 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2020/0012 (NLE)

XT 21007/20

BXT 8

PISMO PRZEWODNIE

Data otrzymania: 17 stycznia 2020 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2020) 28 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący DECYZJI RADY zmieniającej decyzję (UE) 2019/274 w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2020) 28 final.

Zał.: COM(2020) 28 final

Bruksela, dnia 17.1.2020
COM(2020) 28 final

2020/0012 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

zmieniająca decyzję (UE) 2019/274 w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

W dniu 29 marca 2017 r. na podstawie art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) Zjednoczone Królestwo notyfikowało Radzie Europejskiej swój zamiar wystąpienia z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej. Na podstawie tego artykułu Unia Europejska wynegocjowała ze Zjednoczonym Królestwem umowę określającą warunki jego wystąpienia (zwaną dalej „Umową o wystąpieniu”), uwzględniając ramy jego przyszłych stosunków z Unią.

W dniu 11 stycznia 2019 r. Rada przyjęła decyzję (UE) 2019/274 upoważniającą do podpisania Umowy o wystąpieniu¹ i przekazała projekt decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy o wystąpieniu Parlamentowi Europejskiemu do zatwierdzenia.

Rząd Zjednoczonego Królestwa nie uzyskał jednak niezbędnej zgody parlamentu na podpisanie i ratyfikację Umowy o wystąpieniu i zwrócił się do Rady Europejskiej o przedłużenie okresu wskazanego w art. 50 ust. 3 TUE. Początkowo Rada Europejska zgodziła się na przedłużenie tego okresu do dnia 12 kwietnia 2019 r.² Okres ten został ponownie przedłużony do dnia 31 października 2019 r.³, a następnie do dnia 31 stycznia 2020 r.⁴

Art. 185 akapit trzeci Umowy o wystąpieniu stanowi, że Unia może, sporządzając pisemne powiadomienie o wykonaniu swoich niezbędnych procedur wewnętrznych, w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego, które powołało się na podstawowe zasady swojego prawa krajowego, oświadczyć, że w okresie przejściowym oprócz podstaw odmowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania, o których mowa w decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW⁵, wykonujące nakaz organy sądowe takiego państwa członkowskiego mogą odmówić wydawania Zjednoczonemu Królestwu swoich obywateli na podstawie europejskiego nakazu aresztowania. Art. 4 decyzji (UE) 2019/274 stanowi, że państwa członkowskie, które zamierzają skorzystać z możliwości przewidzianej w art. 185 akapit drugi Umowy o wystąpieniu, powinny informować o takim zamiarze Komisję i Sekretariat Generalny Rady przed dniem 15 lutego 2019 r.⁶

¹ Decyzja Rady (UE) 2019/274 z dnia 11 stycznia 2019 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. L 47I z 19.2.2019, s. 1). Tekst Umowy o wystąpieniu dołączony do decyzji (UE) 2019/274 został opublikowany w Dz.U. C 66 I z 19.2.2019, s. 1.

² Decyzja Rady Europejskiej (UE) 2019/476 przyjęta w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem z dnia 22 marca 2019 r. przedłużająca okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE (Dz.U. L 80 I z 22.3.2019, s. 1).

³ Decyzja Rady Europejskiej (UE) 2019/584 przyjęta w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem z dnia 11 kwietnia 2019 r. przedłużająca okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE (Dz.U. L 101 z 11.4.2019, s. 1).

⁴ Decyzja Rady Europejskiej (UE) 2019/1810 przyjęta w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem z dnia 29 października 2019 r. przedłużająca okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE (Dz.U. L 278I z 30.10.2019, s. 1).

⁵ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1).

⁶ Decyzja (UE) 2019/274 zawiera odesłanie do art. 185 akapit drugi Umowy o wystąpieniu opublikowanej w Dz.U. C 66 I z 19.2.2019, s. 1. W dostosowanej wersji Umowy o wystąpieniu opublikowanej w Dz.U. C 384 I z 12.11.2019, s. 1 akapit drugi stał się jednak akapitem trzecim.

Z uwagi na kilkakrotne przedłużenia okresu, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE, należy wskazać nowy termin, w którym państwa członkowskie, które zamierzają skorzystać z tej możliwości, powinny poinformować o takim zamiarze Komisję i Sekretariat Generalny Rady.

Należy zatem zmienić odpowiednio decyzję (UE) 2019/274 w sprawie podpisania Umowy o wystąpieniu.

Wniosek

DECYZJA RADY

zmieniająca decyzję (UE) 2019/274 w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 50,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 11 stycznia 2019 r. Rada przyjęła decyzję (UE) 2019/274¹ w sprawie podpisania Umowy o wystąpieniu.
- (2) Decyzją (UE) 2019/476² Rada Europejska w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem początkowo przedłużyła okres przewidziany w art. 50 ust. 3 TUE do dnia 12 kwietnia 2019 r. Okres ten został ponownie przedłużony do dnia 31 października 2019 r. decyzją Rady Europejskiej (UE) 2019/584³ podjętą w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem, a następnie do dnia 31 stycznia 2020 r. decyzją Rady Europejskiej (UE) 2019/1810⁴ podjętą w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem.
- (3) Art. 185 akapit trzeci Umowy o wystąpieniu, w dostosowanej wersji⁵, stanowi, że Unia może, sporządzając pisemne powiadomienie o wykonaniu swoich niezbędnych procedur wewnętrznych, w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego, które powołało się na podstawowe zasady swojego prawa krajowego, oświadczyć, że

¹ Decyzja Rady (UE) 2019/274 z dnia 11 stycznia 2019 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. L 471 z 19.2.2019, s. 1).

² Decyzja Rady Europejskiej (UE) 2019/476 przyjęta w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem z dnia 22 marca 2019 r. przedłużająca okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE (Dz.U. L 80 I z 22.3.2019, s. 1).

³ Decyzja Rady Europejskiej (UE) 2019/584 przyjęta w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem z dnia 11 kwietnia 2019 r. przedłużająca okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE (Dz.U. L 101 z 11.4.2019, s. 1).

⁴ Decyzja Rady Europejskiej (UE) 2019/1810 przyjęta w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem z dnia 29 października 2019 r. przedłużająca okres, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE (Dz.U. L 278 I z 30.10.2019, s. 1).

⁵ Dostosowaną wersję Umowy o wystąpieniu opublikowano w Dz.U. C 384 I z 12.11.2019, s. 1.

w okresie przejściowym oprócz podstaw odmowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania, o których mowa w decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW⁶, wykonujące nakaz organy sądowe takiego państwa członkowskiego mogą odmówić wydawania Zjednoczonemu Królestwu swoich obywateli na podstawie europejskiego nakazu aresztowania. Zgodnie z art. 4 decyzji (UE) 2019/274 państwa członkowskie, które zamierzają skorzystać z możliwości przewidzianej w art. 185 akapit trzeci Umowy o wystąpieniu, powinny informować o takim zamiarze Komisję i Sekretariat Generalny Rady przed dniem 15 lutego 2019 r.

- (4) Z uwagi na kilkakrotne przedłużenia okresu, o którym mowa w art. 50 ust. 3 TUE, należy zmienić decyzję (UE) 2019/274, aby wskazać nowy termin, w którym państwa członkowskie, które zamierzają skorzystać z możliwości przewidzianej w art. 185 akapit trzeci, powinny poinformować o takim zamiarze Komisję i Sekretariat Generalny Rady. Przy tej okazji należy dostosować odesłanie do odpowiedniego ustępu art. 185 Umowy o wystąpieniu.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję (UE) 2019/274.
- (6) Zgodnie z art. 50 ust. 4 TUE Zjednoczone Królestwo nie bierze udziału w obradach Rady dotyczących niniejszej decyzji ani w jej przyjęciu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 4 decyzji (UE) 2019/274 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Państwa członkowskie, które zamierzają skorzystać z możliwości przewidzianej w art. 185 akapit trzeci Umowy, informują o takim zamiarze Komisję i Sekretariat Generalny Rady przed dniem 28 stycznia 2020 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

⁶ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1).